

Sygn. akt I C 2066/13

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lipca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Izabela Kosińska – Szota

Protokolant Lucyna Kazimierzuk

po rozpoznaniu w dniu 16 lipca 2014 r. w Kłodzku na rozprawie

sprawy z powództwa P. z siedzibą w L.

przeciwko D. Z.

o zapłatę 470,58 zł

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 2066/13 upr

UZASADNIENIE

Strona powodowa P. z siedzibą L. wniosła o zasądzenie od pozwanego D. Z. kwoty 470,58 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 374,32 zł od dnia 13 października 2011 r. i od kwoty 96,26 zł od dnia 4 października 2013 r. oraz zasądzenie kosztów procesu w uzasadnieniu pozwu wskazując, że na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 26 czerwca 2013 r. przejęła od firmy (...) Towarzystwa (...) S.A. prawo do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu nieuregulowanej składki polisy ubezpieczenia o.c.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. oraz strona powodowa P. w L. zawarły w dniu 26 czerwca 2013 r. umowę sprzedaży wierzytelności, której przedmiotem były wierzytelności pieniężne wobec ubezpieczonych z tytułu niezapłaconych składek ubezpieczeniowych wynikających z zawartych z (...) S.A. umów ubezpieczenia, w tym umów ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Spis wierzytelności sporządzony został w postaci elektronicznej na płycie CD.

Dowód:

- umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 26.06.2013 r. – k.14 verte - 14

W dniu 15 stycznia 2014 r. strona powodowa P. w L. sporządziła zawiadomienie o tym, że wierzytelność w wysokości 374,32 zł wraz ze wszelkimi związanymi z nią prawami została przelana na rzecz strony powodowej. W tej samej dacie sporządzono częściowy wykaz wierzytelności.

Dowód:

- zawiadomienie i częściowy wykaz wierzytelności – k.12 verte i 13

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 339 § 1 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W myśl zaś art. 340 k.p.c. wyrok wydany w nieobecności pozwanego nie będzie zaoczny, jeżeli pozwany żądał przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności albo składał już w sprawie wyjaśnienia ustnie lub na piśmie.

Pozwany D. Z. nie stawiał się na rozprawę, nie wniósł o przeprowadzenie rozprawy w swojej nieobecności, nie złożył wyjaśnień w sprawie, a zatem zachodziły podstawy do wydania wyroku zaocznego.

W myśl przepisu art. 339 § 2 k.p.c. wydając wyrok zaoczny, Sąd przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W ocenie Sądu, twierdzenia powoda zawarte w pozwie budzą uzasadnione wątpliwości.

W świetle przeprowadzonych na wniosek strony powodowej dowodów w postaci duplikatu umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 26 czerwca 2013 r., zawiadomienia o cesji i częściowego wykazu wierzytelności sporządzonych w dniu 15 stycznia 2014 r. przez stronę powodową nie sposób uznać, by strona powodowa udowodniła dochodzone roszczenie.

Przepis art. 6 k.c. stanowi, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Z żadnego z wyżej wymienionych dowodów w sprawie nie wynika, że strona powodowa nabyła wierzytelność przysługującą (...) Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W. od pozwanego D. Z.. Na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności zawartej w dniu 26 czerwca 2013 r. stwierdzić można tylko, że taka umowa została zawarta między stroną powodową a (...)S.A. Strona powodowa nie przedłożyła żadnego dokumentu, z którego wynikałoby nabycie tej konkretnej wierzytelności od pozwanego, tak by Sąd mógł zweryfikować, czy istotnie wierzytelność przysługująca pierwotnemu wierzycielowi od pozwanego D. Z. została nabyta przez stronę powodową, w jakiej wysokości oraz z jakiego tytułu.

Ponadto rzeczą strony powodowej było wykazanie, że jej poprzednikowi prawnemu w ogóle przysługiwała taka wierzytelność - jak dochodzona pozwem - względem pozwanego. Przede wszystkim strona powodowa winna była zawnioskować, prócz dokumentu wykazującego nabycie wierzytelności przysługującej od pozwanego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy, umowę ubezpieczenia pozwanego w (...) S.A., celem zweryfikowania wysokości wierzytelności, terminów ich wymagalności oraz możliwości dochodzenia odsetek. Stanowczo stwierdzić wypada, że dowodem istnienia wierzytelności przysługującej względem określonego dłużnika nie może być częściowy wykaz wierzytelności czy też zawiadomienie o cesji. Z samego zaś faktu, że strona powodowa sporządziła dokument w postaci zawiadomienia o cesji wierzytelności, adresowany do pozwanego, nie wynika fakt istotny, a mianowicie, że wierzytelność przeciwko pozwanemu w ogóle istniała, nie wspominając o jej wysokości, tym bardziej, że powód nie wykazał, aby owo "zawiadomienie" w ogóle zostało doręczone pozwanemu w taki sposób, że mógł się on zapoznać z jego treścią. Pismo to, jako dokument prywatny, stanowi jedynie dowód tego, że osoba, która jej podpisała złożyła oświadczenie określonej treści. Nie jest natomiast dowodem na fakt istotny dla rozstrzygnięcia sprawy.

Na podstawie dowodów zaofiarowanych przez stronę powodową Sąd ustalił jedynie, że na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 26 czerwca 2014. strona powodowa nabyła od (...) S.A. w W. wierzytelności pieniężne względem ubezpieczonych z tytułu niezapłaconych składek ubezpieczeniowych.

Mając zatem na względzie przedstawione przez stronę powodową dowody, brak jest podstaw, by na ich mocy stwierdzić, że przysługuje jej jakiegokolwiek roszczenie od pozwanego i z tego względu na podstawie przepisu art. 6 k.c. Sąd oddalił powództwo strony powodowej jako nieudowodnione.

01.08.2014 r.